

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Delfi-Azur”
reprezentată de avocatul Leu Vasile,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL
„Delfi-Azur” împotriva Primăriei or. Orhei, Consiliului or. Orhei privind încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Delfi-Azur” și menținută hotărârea
din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei (sediul Central),

c o n s t a t ă :

La 06 februarie 2017, SRL „Delfi-Azur” a sesizat instanța de judecată cu o
cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Orhei, Consiliul or. Orhei,
prin care a solicitat instanței încasarea sumei de 150 000 de lei și a cheltuielilor de
judecată compuse din taxa de stat în mărime de 4 500 de lei și din cheltuielile de
asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a participat la licitația funciară
anunțată de Primăria or. Orhei, privind vânzarea terenului “lotul nr.20”, cu
destinația „pentru construcții”, situat în or. Orhei str. Mihail Sadoveanu, cu
suprafața de 0,8000 ha, care a fost adjudecat urmare a câștigării licitației către SRL
„Delfi-Azur” - fapt reflectat în procesul-verbal nr. 3/12-20 din 15 decembrie 2014.
Prin ordinul de plată nr. 10 din 09 martie 2015, reclamanta a achitat suma de
150 000 de lei, ceea ce constituie prețul terenului adjudecat.

A mai indicat că ulterior SRL „Delfi-Azur” a depus o cerere privind anularea
rezultatelor licitației funciare și restituirea sumei achitate. La 06 septembrie 2016,
prin Decizia nr. 1, Comisia pentru organizarea licitației funciare din Primăria or.
Orhei a decis anularea licitației funciare privind vânzarea terenului “lotul nr. 20”,
cu destinația „pentru construcții”, situat în str. Mihail Sadoveanu, cu suprafața de
0,8000 ha și a obligat autoritatea executivă a administrației publice locale să
restituie reclamantei suma de 150 000 de lei, achitată la 09 martie 2015.

Prin prisma dispoziției art. 14 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006, Consiliul orașenesc Orhei, prin decizia nr. 9.11 din 09.12.2016, a confirmat decizia Comisiei pentru organizarea licitațiilor funciare nr. 1 privind anularea rezultatelor licitației și restituirea sumei achitate. Totodată, prin decizia nominalizată, Consiliul orașenesc Orhei a obligat viceprimarul orașului Orhei să efectueze controlul asupra executării deciziei de restituire a sumei achitate.

Primăria or. Orhei, în scopul executării Deciziei Consiliului orașenesc Orhei din 09.12.2016, nr. 9.11, prin certificatul nr.02/1 -7e-51 din 12.01.17, a acceptat restituirea sumei achitate de către SRL „Delfi-Azur” în mărime de 150 000 de lei, fapt despre care a fost informat reclamantul, însă mijloacele financiare datorate, până la adresarea în instanță cu acțiune, nu au fost restituite reclamantei.

La 27 aprilie 2017, reclamanta a depus cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat încasarea în mod solidar din contul pârâților - Primăria or. Orhei și Consiliul or. Orhei doar a cheltuielilor de judecată în mărime de 4 500 de lei și de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

În motivarea cererii de concretizare a menționat că după depunerea cererii de chemare în judecată, Primăria or. Orhei la 01 martie 2017 a transferat benevol reclamantei SRL „Delfi-Azur” datoria în mărime de 150 000 de lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de plată nr. 429, motiv pentru care reclamanta în continuare susține doar pretențiile privind încasarea taxei de stat în sumă de 4 500 de lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei (sediul Central), cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Delfi-Azur” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Delfi-Azur” și menținută hotărârea din 19 iulie 2017 a Judecătoriei Orhei (sediul Central).

La 07 mai 2018, SRL „Delfi-Azur” reprezentată de avocatul Leu Vasile a declarat recurs împotriva deciziei 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Delfi-Azur” reprezentată de avocatul Leu Vasile, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL „Delfi-Azur” reprezentată de avocatul Leu Vasile, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către SRL „Delfi-Azur” reprezentată de avocatul Leu Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Delfi-Azur” reprezentată de avocatul Leu Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu